

Mons. Fernando Ocáriz: “Quina gran vigília el món!”

El prelat de l'Opus Dei ha estat a Barcelona amb motiu del traspàs del seu germà José. Ha volgut així estar a prop de la vídua i de tota la família. El dissabte 9 de juliol va celebrar una missa de funeral per la seva ànima a l'Oratori de Santa Maria de Bonaigua.

11/07/2022

A l'inici de l'homilia va dir que “és lògic que tinguem pena per la separació. És quelcom natural i bo. Jesucrist va plorar per la mort de Llätzer, sent com era —i és— perfecte Déu i perfecte home. El dolor i la pena és una de les manifestacions de l'amor, de l'afecte”. També va recordar unes paraules de sant Josepmaria: “Què serà quan tota la bellesa, tota la bondat, tota la meravella infinita de Déu es bolqui en aquest pobre got de fang que soc jo, que som tots nosaltres? (...) I llavors m'explico bé allò de l'Apòstol: ni ull va veure, ni sentit va sentir (1Co 2, 9)... paga la pena, fills meus, paga la pena”. Paga la pena creure, paga la pena enfocar la nostra vida a la llum de la fe.

El prelat va recordar que precisament el seu germà Pepe el va convidar a atansar-se a l'Opus Dei, “amb una invitació plena de respecte, de llibertat. Estic segur que

gran part de la meva vocació —de la meva correspondència, del descobriment de la meva vocació, perquè la vocació la dona Déu— la dec al meu germà.”

“Què més dir? És lògic que ens vingui el pensament de la nostra pròpia mort. Això, però, ens recorda allò que es diu a l'Epístola als Hebreus: el mateix Senyor ens ha alliberat del temor a la mort. No hem de tenir por de la mort. Perquè la vida no es perd, es canvia. Es canvia per millor, si hem lluitat per ser fidels, si hem acudit als mitjans que el Senyor ens dona per acollir la seva gràcia.”

“Pensar en la nostra mort fa també que donem tantíssim valor a la vida quotidiana, a la feina, a la família, a tot allò que ens ocupa de manera habitual, que té un gran valor precisament per ser camí del Cel”. Va recordar el primer vers d'un poema de Pedro Salinas: “Quina gran vigília,

el món!” I va glossar-ho: “Vigília d'una cosa molt gran, que és la plenitud de la nostra felicitat a la glòria de Nostre Senyor Jesucrist”.

Va concloure llegint unes paraules que li havia escrit el Papa Francesc: “Vaticà, 3 de juliol de 2022. Estimat germà, et vull fer arribar la certesa de la meva pregària i la meva proximitat en aquest moment. Prego pel seu germà, per vostè, per la família. Que Jesús el beneeixi i la Mare de Déu el cuidi. Fraternalment, Francesc”. I va demanar moltes pregàries per al Sant Pare i les seves intencions, en aquesta situació tan difícil en què es troba el món.

José Ocáriz Braña, que va morir a Barcelona el passat 3 de juliol, va ser un dels primers professors de l'IESE (Barcelona), on es va incorporar el 1963. Estava casat i tenia vuit fills. Entre els assistents al funeral hi havia els exdirectors generals de

l'IESE Carlos Cavallé i Jordi Canals,
així com diversos companys de
claustre com Leopoldo Abadía i
Manuel Velilla.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/mons-
fernando-ocariz-missa-funeral-germa-
jose-ocariz/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/mons-fernando-ocariz-missa-funeral-germa-jose-ocariz/) (09/08/2025)